

det, som nu en Gang er vedtaget med Hensyn til Valgretsaldere baade for Folketingets og for Landstingets Vedkommende.

Under Punkt 4 er foreslaaet at slette Bestemmelsen i Grundlovens § 32 om, at Folketingets Medlemstal ikke maa overstige 140. Venstre ønsker for sit Vedkommende, at der i selve Grundloven maa være et bestemt Tal angivet for det Antal Medlemmer, Folketinget og Landstinget skal tælle, og vi mener ikke, der er Anledning til indenfor Kongerigets Grænser at forøge Tallet 140. En anden Sag er, at naar Sønderjylland indlemmes i Kongeriget, maa der tages et tilbørligt Hensyn til, hvorledes Repræsentationen skal være for Sønderjydernes Vedkommende, hvor mange Medlemmer der skal til udover de 140, som nu er fastsatte i Grundlovens § 32.

Ændringerne til §§ 35 og 36 har til Hensigt at ophæve en Række af de Bestemmelser, som det daværende Højre enedes med Ministeriet om angaaende Landstingets Sættelse, og hvorigenem det bestemmes, at Landstinget, før dets Valgperiode udløber, vælger 18 Medlemmer eller $\frac{1}{4}$ af det nye Landstings Medlemmer. Denne Bestemmelse fandtes heller ikke i Venstres Grundlovsforslag. Dette gik ud paa, at der først skulde vælges ude i Landstingskredsene 54 Landstingsmedlemmer, og naar Landstinget derefter traadte sammen, skulde det supplere sig med og fordele i Forhold til Partiernes Størrelse 18 Medlemmer. Hensigten dermed var den, at efter Valget skulde Landstingets folkevalgte Medlemmer tilkalde dels Medlemmer, der var i Besiddelse af en vis særlig Sagkundskab paa visse Felter, dels Medlemmer, som man af politiske Grunde ønskede valgt ind i Tinget, og dernæst anviste vi ved denne Ordning den Vej, ad hvilken man kom bort fra de kongevalgte Medlemmer, som ifølge den tidligere Grundlov var valgte paa Livstid. Dette Princip, som var Venstres, agter Ministeriet nu at optage paa ny. Det var under det nuværende Ministeriums Ledelse, man kom bort fra denne Bestemmelse. Venstre vedkender sig fremdeles dette Forslag, som man nu overlader til den Forhandlingsvenlighed, som den højtærede Minister har forudsat, til den Forhandlingsdygtighed, som blev udvist fra hans Side i 1915, at komme overens med Rigsdagen om dette Forhold. Vi holder paa, at Landstinget skal vælges paa 8 Aar, men det Forslag, som nu er optaget her, gaar ud paa, at de 18 landstingsvalgte

Medlemmer, hvad enten de vælges af det gamle eller det nye Ting, kun skal vælges paa 4 Aar, medens det øvrige Antal Landstingsmedlemmer skal vælges paa 8 Aar. Dette kan jeg ikke anbefale. Det forekommer mig, at det er ganske naturligt, at samtlige Medlemmer af Tinget vælges paa 8 Aar, hvad enten de fremgaar af almindelige Valg eller af det Valg, Landstinget selv kan foretage.

I § 37 indeholdes der en Bestemmelse om et forandret Forhold for Færøernes Vedkommende. Paa Færøerne vælger Lagtinget et Medlem af Landstinget, og det er paa en Maade en Løvning af Princippet om kommunevalgte Landstingsmænd, der der er blevet staaende. Jeg ser imidlertid ingen Grund til at ændre ved dette Forhold, uden forsaavidt man muligt kunde enes om, at det er de valgte Medlemmer og ikke de af Regeringen valgte Embedsmænd, der tager Del i Valget. Derom kan der forhandles i Udvalget.

Det er altsaa de foreslaaede Ændringer, jeg har tilladt mig at knytte nogle Bemærkninger til. Før jeg slutter, skal jeg nu tillade mig ogsaa at fremsætte nogle Bemærkninger angaaende de Ønsker, som Statsministeren nærer angaaende Ændringer af flere Punkter, hvorom der ikke er stillet Forslag. Med Hensyn til Grundlovens § 26 ønsker Ministeren indført det fremmede Ord: Amnesti, som vi fik udstemt ved Grundloven af 5. Juni 1915, uden at man dog kunde finde et dansk Udtryk for den Tanke, der ligger i Ordet Amnesti. Ministeren ønsker, som sagt, at vende tilbage til den gamle Affattelse af Grundlovens § 26 med Hensyn til dette Punkt, og derom kan vi selvfølgelig forhandle. §§ 69 og 72, de saakaldte Løfteparagraffer om Adskillelse af Retspleje og Forvaltning og om Indførelse af Offentlighed og Mundtlighed i Retsplejen, samt Grundlovens § 91, der handler om Len og Stamhuse, bør efter min Mening ikke slettes af Grundloven, og jeg fik ogsaa det Indtryk af den højtærede Statsministers Udtalelser, at heller ikke han, selv om han ønskede at faa disse Spørgsmaal overvejet, ønskede disse Paragraffer strøget. De staar i hvert Fald som Hindring for, at man nogen Sinde paa disse Felter vender tilbage til de gamle Forhold, som nu ved forskellige Love er forladte.

Angaaende de i nogle Paragraffer i Grundloven foreskrevne edeligt bekræftede Løfter udtalte Ministeren, at han ønskede dem erstattet med Erklæringer paa Ære og Samvittighed. En saadan Erklæring